

RHYTHMUS DE S. WILLIBORDO

(DOM GERBERT, *Script. de musica*, II, 121.)

Laudes Christo die nunc isto
 Celebrant omnes ubique fideles
 Magno tripudio,
 Ob venerationem patris eximii
 Sancti Willibrordi.
 Hunc cœlitus deiapsa enitens notavit luna,
 Quæ ejus matri visa per cœleste oroma.
 Hinc veluti sidus clarissimum
 Sui jubaris radium
 Per mundi sparserat circulum
 Dum tetras peccati tenebras
 Cordi hominum insitas
 Verbi splendore fugaverat.
 Hoc gens Britonum atque Hibernia
 Cum omni Fresia,
 Hoc testantur Franci et Germani
 Gallorum populi.
 Nec inclita ignoravit hunc urbs Romula
 Etsi potens mundi domina.
 Angelico quando præsul doctus oraculo

A Illum subsecravit Domino.
 Dehinc fidei fervore succensus,
 Aras dæmonum fregit providus.
 Gladii ictus attingit
 Ipsius caput, aliquid sed non nocuit.
 Nam lympha suæ precii tradita
 Jam multorum agmina potavit in arida.
 Tum vini auxit satis pocula :
 Infirmis perplurima contulit subsidia
 Hic hodie verus Israelita
 Ægypti tenebras evasit
 Vicini auctus spoliis.
 Et veniens cum lucro fideliter,
 Audire meruit gratanter,
 Euge intra feliciter.
 B Eia nunc devoti quem rogitemus
 Cuncti ore, corde psallentes ac dicentes :
 Nos tui qui festa colimus
 Mente pia, o clemens, clementer
 Adjuva semper.

ANNO DOMINI MCVII

PIBO EPISCOPUS TULLENSIS

NOTITIA HISTORICA

(Ex *Gallia christiana* novæ editionis, tom. XIII, pag. 991)

Natione Saxonicus Pibo vel Poppo, parentes genere claros habuit, patrem scilicet Theotmarum et matrem Dugueram al. Udiam. Sub Annone magistro, qui postea Coloniensis factus fuit archiepiscopus, sex integros annos litteris studuit. Primum fuit canonicus in ecclesia Alberstadiensi, tum in Moguntinensi. Dehinc ab imperatore Henrico IV eleemosynarii et cancellarii munere honestatus, cum eodem principe anno 1070 Tullum accessit, ipso tempore quo de præsulis electione agebatur. Pibonis germanus Bernardus comes nihil non movit apud Cæsarem ut ad episcopalem dignitatem frater suus promoveretur. Equidem canonici, principis cognita voluntate, unanimi voto Pibonem in episcopum elegerunt. Probavit electionem Trevirensis archiepiscopus, rogatusque ab imperatore Metis electum consecravit;

C assistentibus Metensi et Viridinnensi præsulibus, qui novum episcopum usque Tullum comitati, pontificali sedi imposuerunt. Linguae Tullensium inscivæ Pibo, valde ingemuit quod populum sibi creditum patria lingua erudire non posset : verum etsi jam sexagenarius, tantam Francicæ lingue exhibuit operam, ut uno minus anno plebem suam capax fuerit edocere. Adalberoni abbati S. Benigni Divionensis factas a decessoribus suis donationes hoc ipso anno 1090 confirmavit. Epistolam circa annum 1072 ab Alexandro II papa accepit, qua pontifex queritur quod ille ecclesiam Sancti Mauricii, sitam in loco qui dicitur Villa, super Blesam, eadem libertate vellet destruere qua domus Leo papa Dervensibus concesserat, ut inibi habitantes monachi absque ulla emptione altare S. Mauricii perpetuo possiderent,